

Jonas Survila pristato
jaunųjų konservatorių
pilietiško sampratą

Jonas Urbanavičius rašo
apie Oranžinę ES viltį 2 p.

Už demokratiją Ukrainoje
akcijos dalyvio Artūro
Vencevičiaus įspūdžiai

Apie VJOS AS organizuotus
mokyms įspūdžiais dalijasi
Laurynas Sužiedėlis 3 p.

Apie konkursą tolerancijos
tema pasakoja Mantas
Uosis

Radvilė Morkūnaitė pasakoja
apie keliones po JKL skyrius
4 p.

O koks tuomet JKL vaidmuo
gaunant naujus veidus?

A. Ažubalis JKL, mano manymu, turi plėstis, tuo konservatoriškų idėjų rupor. Ir nesvarbu kur dirbi, ar tu verslininkas, ar tu studentas, nebūtinai tu turi būti politikas. O kitas dalykas, jei žiūrėtume labai paprastai, tai turėtų būti ir tam tikra bazė narių, kurie pagal veiklas galėtų pretenduoti ir į tam tikras pozicijas.

O kaip jūs manote, kodėl nėra tos bazės?

E. Pupinis Problema ko gero yra ta, ar yra noras tiems naujiems, jauniems eit politiniu keliu, – būti užjamas, nėra jokių garantijų. Kita vertus, galimas dalykas, kad bijant jaunimo, tam tikra prasme kaip konkurencijos, toje vadinamojoje bazėje vis laikosi tie patys veidai.

Nukelta | 2 p.

Jaunimas į politiką nesiveržia. Kaltas jaunimas?

Klausia žurnalistas S. Kairaitis straipsnyje, spausdintame „Atgimime“:

– Mūsų partijai tolimas formalus principas įtraukti į partinę veiklą jaunimą vien dėl gražių veidų ar geros statistikos. Mes, žinoma, palaikome jaunus politiką besidominčius žmones, tačiau prieš patikinti jiems atsakingesnius darbus reikia išitikinti jų ambicijų pagrįstumu, pagaliau elementariu patikimumu. Kitaip, duodant pernelyg didelį avansą, dažną potencialų lyderį galima ir sugadinti. Bet visų pirma patys jauni aktyvistai turi būti atkakliai ir turėti stiprią motyvaciją, – pabrėžia konservatorių lyderis Andrius Kubilius.

Ne paslaptis, kad į JKL organizaciją ateinantys žmonės domisi politika ir turi ambicijų politinei karjerai. Šiais metais, JKL pirmininko Dariaus Jonučio ir tarybos nario, organizacijos įkūrėjo, Evaldo Maceikos iniciatyva sukurtas politinis komitetas. Į komitetą buriasi žmonės ne dviprasmiškai reikšdami būtent politiko karjeros ambicijas.

buvo 1974 metais. Aš buvau tada 9 ar 10 klasėje.

E. Pupinis Sąjūdžio metais, kaip buvo visoje Lietuvoje, taip ir Utenoje prasidėjo veikla – mitingavome. Buvau daugiau stebėtojas, žiūrėtojas, mitingų dalyvis. Visi vykę įvykiai kaitino patriotinius jausmus. Mokykloje, kurioje dirbau, buvo Sąjūdžio grupė, jau 1990 metais prašė dalyvauti savivaldos rinkimuose, tuomet dar tarybos buvo dviejų lygių – miestų ir rajono. Kandidatavau į rajono tarybą, tačiau turiau pripažinti, apie rinkiminės kampanijos organizavimą mažai teiškiau. Tiesa, išėjau į antrą turą, bet pralaimėjau.

O kodėl nusprendėte įstoti į Tėvynės sąjungos partiją?

A. Ažubalis Nuo 1990 metų buvau su dešiniaisiais. 1996 metais Tėvynės sąjunga mane pakvietė kandidatuoti į LRS, buvau įrašytas į sąrašą, ta-

organizacija, ten jaunas politikas iki 40 metų. Aš manau, kad metai yra reikalingi patirčiai kaupti ir dėl to man kartais keista, kai rinkėjai sako „reikia jaunų, nes tie seni nieko nepadarė“. Žmonės, žinoma, yra skirtingi, bet gerai pagalvojus, metai, vis tik, duoda patirtį, nesvarbu ar jis būtų politikas, ar tėvas, ar mama, ar kas tik nori.

E. Pupinis Sunku apibrėžti, tačiau greičiau tai yra savijauta – jautiesi jaunas, ar ne jaunas. Utenoje susiklosė situacija taip, kad aš atstovauju jaunimui, bet esu, kaip žinia, nebe jaunuolis.

tiesa kaip ir apie partijos naujus-senus veidus.

Tiesą pasakius, aš manau, jog ne-geras reiškinys, jei vieną dieną partija atsinaujina 30 proc. naujų narių. Aš manau, kad tai nebūtų sveika. Natūrali konkurencija, natūralus perėmimas ir pozicijų užėmimas, tai yra teisingas partijos atsinaujinimo kelias. Partija turi augintis naujus veidus iš vidaus.

Kiekvienas vadovas turi galvoti apie ateitį, ateis laikas ir tu turėsi pasitraukti, tam reikia turėti įpėdinį arba gerus įpėdinių, kurie natūraliai prims darbą. Būtent taip, mano manymu, ir turėtų mąstyti tikras vadovas.

M. Martišius ir E. Maceika

Mantas Martišius ir Evaldas Maceika nutarė padiskutuoti apie jaunimą politikoje su Tėvynės sąjungos tarybos nariais bei neseniai išrinktais į LRS, JKL bičiuliais, Edmundu Pupiniu ir Androniumi Ažubaliu.

Gal galėtumėte papasakoti kaip jūs atėjote į politiką? Koks buvo Jūsų kelias?

A. Ažubalis Bandymas susivokti, kas ta sovietija ir kas ta Lietuva, domėjimasis istorija buvo pradžių pradžia. Man pasisekė, turėjau keletą klases draugu (mokiausi Vienuolio mokykloje), kurie intensyviau domėjosi tais dalykais, suvedė mane su Helsinkio grupės Lietuvoje tais laikais žmonėmis ir ten iš p. Viktoro Petkaus, tuometinio Helsinkio grupės pirmininko, mes gavom tokį politinių, istorinių mokslų pirmakursį, tai va nuo to viskas ir prasidėjo. Tai

čia tuomet dar nebuvo partijos narais. Rinkimus laimėjau vienmandatėje ir paskui, 1998 metais, kada partijoje buvo tam tikros įtampos ir atskilimai, nuskilimai, įstojau į partiją, taip išreikšdamas solidarumą. Maniau, kad nėra gerai, kada vyksta tokie dalykai, kai turi palaikyti vieną arba kitą pusę ir tada įstojau į partiją. Prasidėjo partinis darbas.

E. Pupinis 1993 metais pakvietė į partiją, tačiau tik po poros metų sutikau įstoti, kuomet supratau, ką galiu nuveikti. 1997 metais savivaldybių rinkimuose gana sėkmingai dalyvavome, buvau išrinktas meru.

Pakalbėkime apie politiką ir jaunimą. Kelių metų politiką galima vadinti jaunu?

A. Ažubalis Manoma yra įvairiai, na, yra tokia Pasaulio jaunų politikų

A. Ažubalis ir E. Pupinis neabejoja, jog partija turi augti iš „vidaus“

Ar galima, pavyzdžiui, į savivaldybę kandidatuoti nuo 16 metų?

E. Pupinis Manychiau, kad rinkimuose galėtų dalyvauti kaip rinkėjai nuo 16 metų.

Koks Jūsų nuomone yra požiūris į jaunus politikus?

E. Pupinis Tai priklauso daugiau nuo politiko, jo veiklos.

Kiek pagrįsti partijai priekaištai, esą seni, tie patys veidai, reikia jaunimo partijai.

E. Pupinis Kažkodėl atrodo, jog atsinaujinimas suvokiamas mūsų visuomenėje taip – sugriaunama viskas, o tada tikrai atsinaujinama. Bet taip nėra pasaulyje. Jei žiūrėtumėme į partijos struktūrą, atsinaujinimas yra žmonių atnaujinimas, kiek jie sugeba, priima naujas idėjas ir orientuojasi naujoje aplinkoje. Tai reikia žiūrėti kaip toje pačioje mūsų partijoje žmonės sugeba mąstyti pagal laiką, galbūt ir kaip jie sugeba įgyvendinti tas idėjas, nedaryti klaidų.

A. Ažubalis Yra panašiai sakoma, jog visų partijų programos yra vienodos, tačiau tai yra tokia pati ne-

Klausimas, ar visi taip mąsto? Čia jau kiti dalykai, bet kad pamaina turėtų būti ruošiamas – tai faktas. Partijoje būna iššokimų, netikėtų naujų veidų.

JAUNIMAS IŠRINKO RYŠKIAUSIAS ŠIŲ METŲ JAUNIMO POLITIKOS ASMENYBES

Lietuvos jaunimo organizacijų atstovai šį savaitgalį konferencijoje su verslo ir valstybinių institucijų specialistais diskutavo apie neformalaus ugdymo reikšmę jaunų žmonių gyvenime, o Lietuvos jaunimo organizacijų tarybos (LJOT) asamblėjoje rinko ryškiausias šių metų jaunimo politikos asmenybes.

Gruodžio 3 d., penktadienį, Vilniuje vykusioje LJOT ir VJRT (Valstybinės jaunimo reikalų tarybos) konferencijoje „Ar reikalingas jaunam žmogui neformalus ugdymas?“ vienbalsiai priėmė rezoliuciją, kurioje vertindami jaunimo neformalaus ugdymo reikšmę jauno žmogaus asmenybės ugdymui, socialinių kompetencijų ir profesinių įgūdžių lavinimui, pabrėžia, jog neformalus ugdymas tampa itin svarbia Mokymsi visą gyvenimą dalimi, papildančia formaliu būdu įgyjamas žinias, igūdžius ir patirtį.

Šeštadienį jaunimas tęsė darbą LJOT rudens asamblėjoje. Asamblėjos dalyviai ne tik svarstė organizacijos veiklos strategiją bei naujųjų istatų projektą, bet ir rinko jau tradiciniomis tapusį LJOT nominacijų laimėtojus. Labiausiai nusipelnusiu metų politiku šiemet jaunimas išrinko LR Prezidentą Valdą Adamkų, Geriausiu metų jaunimo organizacijų rėmėju – advokatų kontorą „Lideika, Petrauskas, Valiūnas ir partneriai“. Asamblėjos dalyviai nusprendė, kad Geriausio metų jaunimo organizacijų lyderio

Nukelta | 3 p.

PAMAŠTYMAI

Jaunieji konservatoriai: pilietiškumas – ne tik teisė, bet ir pareiga

Jonas Survila

Jaunųjų konservatorių lyga (JKL) įsikūrė tam, kad suburtų pilietiškus žmones, kuriems rūpi valstybė ir kurie pilietiškumą supranta kaip rūpestį ja ir kaip drausmą prisiminti atsakomybę už jos ateitį, dalyvaujant visuomeniniame gyvenime, sprendžiant tautos ir valstybės reikalus ir nelaukiant kol tai padarys kas nors kitas.

Pilietis – tai nėra vienas atomas, turintis tik teises ir siekiantis maksimalizuoti savo naudą, o valstybę laikantis vien jo norų tenkintoja. JKL nariai tiki, jog svarbesnė už „didžiausio pelno“, „didžiausio malonumo“ principus yra pareiga. Ne

bet kokia, o garbinga pareiga dalyvauti sprendžiant tautos ir valstybės reikalus. Ji atspindėta ir „Dešiniojo alternatyvos“ programoje: „Pilietiška yra atsakingi, kad jų artimiausia aplinka, gimtinė būtų tvarkinga, kad jie būtų verti pasididžiavimo ir vietinio patriotizmo, kad žmonių tarpusavio santykiuose būtų vertinamas padarumas ir garbė“.

Mes esame už konservatyvią, respublikonišką pilietiško sampratą, kurios ištakos mus pasiekia dar nuo Aristotelio laikų ir kurią trumpai galime išreikšti kaip bendro gėrio siekimą bendrų vertybių pagrindu. Skirtingai nuo individualistinės, liberaliosios pilietiško sampratos, mes iškeliamo bendruomeniškumo svarbą.

Pilietiško tikslas aiškiai užfiksuotas ir mūsų Vizijoje („brandi bendruomenė modernioje valstybėje“) bei Misijoje („kurdami brandią bendruomenę Lietuvoje, mes ugdome tolerantiškus, atsakingus, krikščioniškas vertybes išpažįtančius jaunus žmones, gebančius aktyviai dalyvauti modernios valstybės gyvenime“). Galbūt kai kam gali atrodyti, kad tai tėra tuščios deklaracijos, tolimos abstrakcijos ar tiesiog manipuliavimas gražiai skambančiais žodžiais, o svarbiausia organizacija apibūdinantys rodikliai yra pinigų kiekis, „įsisavintas“ dalyvaujant įvairiuose projektuose, surengtų konferencijų skaičius ir pan. Be abejo, ir JKL dalyvauja įvairiausiuose

projektuose, yra surengusi nemažai konferencijų, tačiau mums tai tėra priemonės, o ne savaiminis tikslas. Mūsų organizacijoje visų pirma kalbama apie vertybinius dalykus ir tik dėl jų sutarus, diskutuojame dėl techninių. JKL – tai visų pirma sielių bendrumas, visus narius vienijanti bendra idėja. Todėl mums daug svarbiau, kad būtų žinomos mūsų vertybės, ideologija, kurią čia ir pabandėme labai trumpai pristatyti.

Organizacijos pradžia laikoma dar 1993 m. kovo 26 d., kai septyni „Jaunimo sambūrio“ nariai „Sąjūdžio žiniuose“ išspausdino Tėvynės atgimimo sąjungos jaunimo skyriaus Steigiamąją deklaraciją.

Ar reikalinga organizacijos nariams motyvacija?

Kęstutis Arbačiauskas

JKL Kauno skyriaus vicepirmininkas

Natūralu, jog kiekvienai organizacijai yra svarbu, galbūt net garbės reikalas, turėti kuo daugiau narių. Nesuklindami giriamės kitiems, kiek skyrių turime, kaižp vos ne kasdien pas mus užsiregistruoja nauji nariai. Tačiau kyla klausimas, ką daryti, kad toks didelis žmonių skaičius aktyviai dalyvautų organizacijos veikloje?

Norėdami išsiaiškinti tam tikro elgesio motyvus, paprastai klausiamė: Kas vertė tavo tai daryti? arba Kodėl tu taip pasielgei? Psichologijoje motyvacija – tai elgesio, veiksmų, veiklos skatinimo procesas, kurį sukelia įvairūs motyvai, motyvų visuma. Taigi būtent tam tikrų motyvų dėka, mes elgiamės vienaip, o ne kitaip. Motyvai yra veiklos stimulai, susiję

su individo poreikių tenkinimu: individo aktyvumą skatinantys ir jo veiklos kryptį lemiantys aplinkos arba vidaus veiksniai, materialūs ar nematerialūs individo tikslai. Taigi motyvai kyla iš poreikių.

Kas yra poreikiai? Poreikis – tai vidinė žmogaus būseną, nervinę ar psichinę įtampą, kurią sukelia jo egzistavimui būtinų dalykų stygius.

Baigdamas filosofuoti, apibrėžiu esmę – JKL yra tiek aktyvių narių, kiek jie gali patenkinti savo veiklos poreikius.

Pirmas ir turbūt svarbiausias poreikis – veiklos. Kiek esu bandęs gilintis į naujų narių motyvaciją, dažniausiai išgarsdavau – norėjau ką nors veikti, nenorėjau sėdėti namie ir žiūrėti televizoriaus. Veiklos mūsų organizacijoje gali rasti kiekvienas, tačiau ar veikla, kurią gali pasiūlyti

JKL, visada tenkina visų poreikius? Turėtume nepamiršti, kad nauji nariai dažniausiai neturi stiprios ideologinės motyvacijos. Dažnai jie pritraukiami per pažįstamus ar draugus. Jei tokį žmogų, prieš tai gerai su juo nesusipažinę, nepabandėvę, tiesiog išsiūsiame į gatvę dalyti lankstinukų – labai didelė tikimybė, kad jį matysime paskutinį kartą. Noriu pasakyti, kad naujam nariui reikia leisti susipažinti su organizacija, ir padėti suprasti, kad JKL tikslai ir veikla yra tai, ko jis ieškojo. Tačiau negalime leisti tik pasyviai sėdėti ir stebėti. Pasiūlyčiau tokiam žmogui padėti organizuoti ar sudalyvauti trumpuose debatuose ar parašyti tam tikra tema straipsnį. Tai gali būti konferencija, stovykla, antipolitinė akcija ir t. t. Svarbiausia yra tai, kad naujas narys pasijustų reikalingas, nes kiek

vienas žmogus sąjūdoje turi dėmesio poreikį.

Dėmesio poreikį labai svarbu tenkinti tada, kai žmogus ateina pats, susižinojęs apie JKL internete ar iš kitų šaltinių, tačiau neturintis organizacijoje draugų ar pažįstamų. Tik pakįsę jam po nosimi užpildyti nario anketą ir daugiau nekreipdami į jį jokio dėmesio – tikrai jį atbaidsime. Vargu ar galime tikėtis, kad toks žmogus pats imsis iniciatyvos susipažįstant ar veikloje. Ši iniciatyva turi būti parodyta senųjų narių ir labai aktyvi. Siek tiek paspračiau yra su žmonėmis, kurie į organizaciją ateina jau ką nors joje pažinodami. Jų dėmesio poreikis yra mažesnis, nes jie nesijaučia vieniši. Tačiau, kad ir mažesnis, dėmesys jiems privalo būti rodomas. Siūlyčiau kiekvienam skyriui turėti po narį, kuris bū-

Nukelta į 4 p.

Oranžinė Europos Sąjungos viltis?

Jonas Urbanavičius,

EP Briuselis

Vieną lapkričio dieną Europos Parlamente nuolat koridoriais lakančios žmonės staiga pasirodė pasidabinę oranžiniais šalikais. Kas nutiko? Gal kaimyninė Olandija laimėjo pasaulio futbolo čempionatą, apie kurį niekur iš anksto nebuvo skelbta? Tarsi ne – juk lyg ir nebuvo jokio čempionato... Tai tuomet kodėl? Tiesiog šitaip Europos Parlamento nariai, jų padėjėjai bei kiti darbuotojai išreiškė savo solidarumą kandidatui į Ukrainos Prezidento postą Viktorui Juščenkai.

Reikia pripažinti, jog rinkimų Ukrainoje tema – bene populiariausia pastarųjų mėnesių ir tarsi viskas šiuo klausimu jau išsakyta. Tačiau pabandykime į tai pažvelgti kiek iš kitos perspektyvos – ką prezidento rinkimai Ukrainoje reiškia Europos Sąjungai ir jos užsienio politikai? Juo lab, kad kaip tik pastarosios dienomis Europos Parlamente svarstoma ir Parlamento nuomonė dėl Europos Konstitucijos.

Prieš pusę amžiaus tai, kas dabar vadinama Europos Sąjunga, gimė kaip trys ribotos apimties bendrijos – ekonominė, atominė energetikos bei anglių ir plieno. Tiesa, bu-

vo bandymų įkurti ir Europos politinę bendriją, tačiau valstybių vadovams dėl šito susitarti taip ir nepavyko. Tačiau bėgant metams, vien ekonominis santykių pradėjo nebeužtekti ir palaipsniui Europos Bendrijos pradėjo apimti vis daugiau gyvenimo sričių, kol prieš daugiau nei dešimt metų Maastrichto sutartimi buvo įkurta Europos Sąjunga. Maastrichto sutartyje buvo numatyta ir bendra užsienio ir saugumo politika (vadinamasis antras ES ramstis). Deja, praktiškai nelabai veikianti. Kažkuriuo metu Europos Sąjungos vadovai suprato, jog ES negali konkuruoti su tokiomis rinkomis kaip JAV, Japonijos. Todėl užsibrėžė tikslą – iki 2010 metų taparinti „konkurencingiausia ekonomika pasaulyje“. Tačiau kaip galima būti stipriam išorėje, nebūnant stipriam viduje? Visiems puikiai žinomi valstybių narių nesutarimai įvairiais klausimais. Ypač jei tai susiję su užsienio politika. Paskutinis ryškus nesutarimas – karas Irake.

„...kaip galima būti stipriam išorėje, nebūnant stipriam viduje?“

Bene pagrindinė to priežastis – valstybių nenoras leisti kažkam nuspręsti, kaip jos turėtų elgtis su ki-

tomis valstybėmis, nenoras pripažinti, jog anksčiau taikyta Suvereniteto sąvoka yra jau pasenusi. Iš tiesų – parodykite man bent vieną

valstybę pasaulyje, kuri iš tiesų yra nepriklausoma nuo kitų. Kuri turi tokią stiprią kariuomenę, kad galėtų pati viena apsiginti. Kuri turi visus gamtinius išteklius (nafta, dujos, anglis, java, galvijai, plienas ir kt.), būtinus jos egzistavimui. Kuri gali sau leisti viską, ką tik nori. Itariu, nėra tokios valstybės. Europos valstybės jau seniai suprato, kad viena be kitos ekonomiškai jos silpnos. Pastaruoju metu pradeda suprasti, jog per brangu didelę kariuomenę išlaikyti. Deja, vis dar nesupranta, jog ir kalbėdamas su kitomis valstybėmis turi būti vieningas – vis dar ambicijos didelės. Vieni įsivaizduoja, jog jei jau gyvena saloje, tai niekas jiems negresia, kiti galvoja, kad visi vis dar bijo jų, nes jie kažkada buvo nuėję iki pat Maskvos (ir dar kažkodėl nori, kad Europoje visi kalbėtų jų kalba), tretį šiaip dideli. Ir dėl visų šių priežasčių savo nacionalinius interesus iškelia aukščiau už europinius. Tiesa, kai valstybių atstovai tarėsi dėl naujosios ES Konstitucijos, pavyko

susitarti, jog bus įsteigta ES užsienio ir saugumo politika. Kitas klausimas – kiek valstybės narės jo norės klausyti?...

„...Ukraina, kai kurių analitikų nuomone, besanti kur kas arčiau ES, nei narystės siekianti Turkija.“

Reikia pripažinti, didelis žingsnis į priekį buvo ir yra Europos Sąjungos požiūris į įvykius Ukrainoje. Tiek Europos Parlamentas, tiek dabartinis Europos Sąjungos užsienio politikos „vykdytojas“ J. Solana (tiesa, labai nenoriai), tiek valstybės narės (ypač Lietuva bei Lenkija) užėmė gana aiškią poziciją ir ėmėsi konkrečių žingsnių, siekdami pagerinti situaciją. Kas nutiko išysyk? Staiga visi suprato, jog Europos Sąjungai reikia vieningos užsienio politikos? Dar ne. Tiesiog įvykiai Ukrainoje yra labai svarbūs pačiai Europos Sąjungai, jos valstybės narėms, santykiams su kaimynais (ypač Rusija). Mat Ukraina, kai kurių analitikų nuomone, besanti kur kas arčiau ES, nei narystės siekianti Turkija (o apie pastarąją – kituose straipsniuose)...

O gal vis tik oranžiniai šalikai įžiebė vilties kibirkstėlę, jog Europos Sąjunga pradės kalbėti viena kalba ir vienu balsu?

Jaunimas į politiką nesiveržia. Kaltas jaunimas?

Atkelta iš 1 p.

Jūs sakote kad JKL jau šiandien yra rimti konkurentai?

E. Pupinis JKL ne konkurentai, o partneriai.

A. Ažubalis Aš manau, kad nėra taip ir dėl to, kad jūsų niekas ir ne-laiko konkurentais, čia mano nuomonė. Aš įsivaizduoju, Jūs esat per atstumą nuo partijos. Kieno tai problema, kieno tai kaltė, ar tai ne kaltė – čia kitas klausimas.

Ar ne partija ir turėtų sugalvoti mechanizmą, kaip atsinaujinti?

A. Ažubalis Taip žinoma.

Koks galėtų būti tas mechanizmas?

A. Ažubalis Pavyzdžiui, vienas iš tų, kad tarkim 80 proc. Seimo narių padėjėjų tai būtų priklausą ar partijai, ar JKL tai reikia skaičiuoti. Viskas yra partijos vadybos reikalas, pavyzdžiui, Danijoje ir Latvijoje nei vienas parlamentaras nepriims padėjėjo ne iš savo jaunimo organizacijos. Galbūt per keletą metų jis taps profesionalas. Mes šito padaryti nesugebėjome. Pažbrėžiu, tai jau partijos vadyba.

Kokius kriterijus turi atitikti jaunus žmogus, kad galėtų būti sakyti, – šitas žmogus gali eiti į politiką?

E. Pupinis Pagrindinis kriterijus yra noras dirbti tą politinį darbą. Ar tikrai pasiūlius jie eitų ir dirbtų?

A. Ažubalis Eitų, manau. Galbūt partijai reikia turėti savo strategiją, kaip bendrauti su jaunaisiais, be bendradarbiavimo susitarimo (sutarties) mes nieko kito neesame sumanę.

E. Pupinis Mechanizmo reikia, turi būti aišku, kaip ir ką turime daryti. Gerai būtų imtis konkrečių darbų.

Apibūdinkite JKL, kaip jūs matote šią organizaciją?

E. Pupinis Prasideję paskutiniai judėjimai po Lietuvą rodo, kad organizacija gyva ir matoma.

A. Ažubalis Įkurta entuziastų, organizacija ir toliau išlieka už entuziastų dėka.

Ir paskutinis klausimas, koks JKL įvykis ar nuopelnas labiausiai įsiminė?

A. Ažubalis JKL iniciatyvos – keilinės-akcijos Už EU ir NATO Madride ir Liuksemburge. Manau, kad vien dėl šito galima koją ordiną įteikti organizatoriams.

E. Pupinis Šios akcijos tikrai įspūdingos. Man taip pat labai imponuoja ir vidinis jkl gyvenimas. Tai šaunų žmonių ir bendraminčių organizacija.

AKCIJA

Jaunimui ne tas pats kas vyksta Ukrainoje

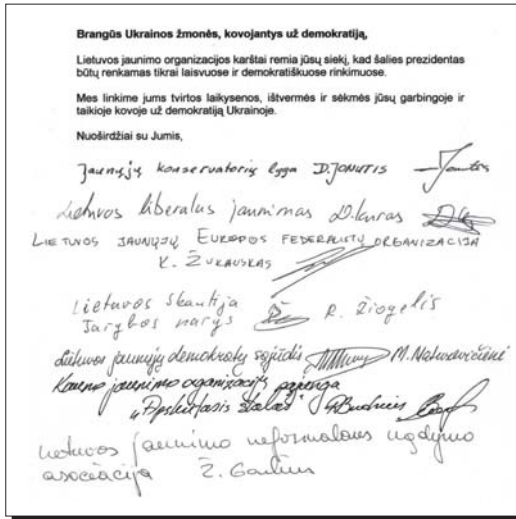
Artūras Vinckevičius

Reaguodamas į Ukrainoje vykstančius procesus, pilietiškas Vilniaus jaunimas šaltą ir speiguotą lapkričio dvidešimt penktosios vakarą patraukė Ukrainos ambasados link. Neapsikentę dėl Seimo daugumos neryžtingumo pasmerkti balsavimo įstatymų pažeidimus, jaunimas nusprendė išreikšti savo pilietinį palaikymą demokratijos jėgoms Ukrainoje. Konservatoriai neliko abejingi savo draugų Ukrainoje bėdoms ir prisijungė prie akcijos. Atėjus jauniems konservatoriams, piketuojantiems skaičius kone padvigubėjo ir išaugo iki penkiasdešimties žmonių. Oranžinis – (Ukrainos opozicijos

spalva) piketuojantis jaunimas susilaukė deramo spaudos dėmesio. JKL nariai dosniai dalijo interviu žurnalistams ir pasakojo dėl ko susirinkę. JKL vardas dar kartą nuskambėjo per visą Lietuvą, o gal ir dar plačiau. Prie jaunimo iniciatyva surengtos akcijos prisidėjo ir vienas kitas praeivis. Gatvėje, prie ambasados, jaunimas padėjo ilgą eilę apelsinų ir mandarinų bei uždegė žvakučių. Taip išreiškė supratimą, koks svarbus pasaulinės visuomenės palaikymas tokiais atvejais. Juolab, kad dar visai neseniai mums visiems teko išgyventi panašius įvykius čia pat – Lietuvoje. Būtent dėl to ši jaunimo akcija tapo ypač svarbi parama smaugiamai Ukrainos demokratijai.

Prie jaunimo iniciatyva surengtos akcijos prisidėjo ir vienas kitas praeivis

Lietuvos jaunimas „karštai remia“ už demokratiją kovojančių Ukrainos žmonių siekį, kad šalies prezidentas būtų renkamas tikrai laisvose ir demokratiškose rinkimuose. Tai teigiama Jaunųjų konservatorių lygos ir kitų jaunimo organizacijų lapkričio 25 dieną išplatintame kreipimesi į Ukrainos žmones, kuris išsiųstas V. Juščenko štabui bei Ukrainos ambasadai Vilniuje

Neapsikentę dėl Seimo daugumos neryžtingumo pasmerkti balsavimo įstatymų pažeidimus, jaunimas nusprendė išreikšti savo pilietinį palaikymą demokratijos jėgoms Ukrainoje

JAUNIMAS IŠRINKO RYŠIAUSIAS ŠIŲ METŲ JAUNIMO POLITIKOS ASMENYBES

Atkelta iš 1 p.

vardo šiemet labiausiai nusipelnė ELSA Lietuva prezidentas Tadas Mišaišius, o šauniauusi metų jaunimo projektu paskelbė pilietinę akciją „Man ne dzin“, skatinusią jaunimą balsuoti LR Seimo rinkimuose. Šauniauusi metų „Jaunimo ambasadoriumi“ jaunimo organizacijų atstovai išrinko Renaldą Vaisbrodą šiemet tapusi Europos jaunimo forumo, didžiausios Europos jaunimo organizacijos, prezidentu.

LĮJOT, o drauge ir viso Lietuvos jaunimo, pasiekimais džiaugėsi ir renginį sveikinusi Jaunimo ministrė Vilija Blinkevičiūtė.

LĮJOT asambėja taip pat išrinko savo atstovą į šalies jaunimo politiką formuojančią ir įgyvendinančią instituciją – Valstybinę jaunimo reikalų tarnybą (VJRT). LĮJOT atstovu VJRT tapo kaunietis Nerijus Šėža, ilgametis jaunimo veiklos aktyvistas, Jaunųjų konservatorių lygos narys, buvęs Lietuvos studentų atstovybių sąjungos prezidentas, VŠĮ „KNOPC“ direktorius.

VJOS AS mokymai „Organizacijų vadyba“

Laurynas Sužiedėlis

Lapkričio 6–7 dienomis Birštone vyko Vadovų klubo Vilniaus jaunimo organizacijų sąjungos „Apskritasis stalas“ (VJOS AS) organizuoti mokymai. Mokymų vadovams tema „Organizacijų vadyba“. Juose dalyvavo virš dvidešimt atstovų iš įvairių organizacijų.

Visi dalyviai buvo apgyvendinti vienoje iš garsiausių sanatorių Lietuvoje „Vermė“. Vos atvykus ir įsikūrus prasidėjo paskaita, kurią vedė lektorė Justė iš ekonomistų organizacijos AISEC. Paskaita buvo išties įdomi. Sužinojome naudingų patarimų ir informacijos, o svarbiausia – laikas nei kiek neprailgo, nors paskaita tęsėsi iki pavakarių. Įsimintina tai, jog be informacijos sklaidos neįmanomas sėkmingas organizacijos darbas, o sėkmė tiesiogiai priklauso nuo atvirumo ir teisingo informacijos sklaidimo.

Vėliau, jau sutemus, išėjome pasižvalgyti po naktinį Birštoną, kur aiškiai aplankėme didžiausios miesto miestuko išžymbes – Vytauto Didžiojo paminklą bei Birštono piliakalnį, Vytauto kalnų vadinama. Dar vėliau visų laukė pirtis, krepšinis baseine, alus ir kiti malonumai...

Kitą dieną vyko VJOS AS įstatų bei Vadovų klubo nuostatų pristatymas, tiksliau juose įvykdytų pakeitimų aptarimas. Taip pat prisistatė visi šeši VJOS AS deleguoti Vilniaus jaunimo reikalų tarybos nariai. Jie papasakojo, kokia veikla užsiima, kaip atstovauja jaunimui.

VJOS AS buvo įsteigta 1998 m. rugsėjo mėnesį. Tai visuomeninių jaunimo organizacijų, registruotų Vilniaus miesto savivaldybėje, sąjunga. Šiuo metu organizacijos tikrosios narės yra 30 didžiausių ir stipriausių Vilniaus miesto jaunimo organizacijų (studentų, moksleivių, politinės, socialinės, krikščioniškosios ir kt.).

JKL ir tarptautinės organizacijos: DEMYC

Giedrė Uzdlaitė

Europos jaunųjų demokratų bendrija (*Democrat Youth Community of Europe* – DEMYC) yra tarptautinė organizacija, jungianti Krikščionių demokratų, Konservatorių ir kt. dešinioios krypties Europos partijų jaunimo organizacijas. Šiuo metu DEMYC jungia daugiau nei 30 organizacijų iš įvairių Europos šalių. Tai yra viena iš stipriausių ir ilgiausiai gyvuojančių politinių jaunimo organizacijų Europoje. Lietuvai šioje organizacijoje atstovauja Jaunųjų konservatorių lyga – JKL.

DEMYC įkurta prieš 40 metų Vokietijoje kaip Europos jaunųjų konservatorių ir krikščionių demokratų bendrija (COCDYC) – jaunimo politinių organizacijų, kurias vienijo bendros politinės vertybės, sąjunga. 1975 metų spalį Mančesterio konferencijos metu šis organizacijos pavadinimas buvo pakeistas į dabartinį – DEMYC (Europos jaunųjų demokratų bendrija). Šio susitikimo metu priimta Principų ir įsitikinimų deklaracija suteikė organizacijai ideologinį pagrindą. Kaip pagrindinės vertybės deklaracijoje įvardytos individo laisvė, socialiai orientuota rinkos ekonomika, decentralizuota visuo-

menė, stipri gynyba ir glaudus visuotinis bendradarbiavimas.

Jaunimo klausimai visuomet buvo DEMYC veiklos pagrindas. 1976-aisiais ši organizacija tapo Europos jaunimo forumo narė, o 1973-aisiais įtvirtino bendradarbiavimą su Europos taryba ir nuo tada aktyviai dalyvauja Europos jaunimo centro ir Europos jaunimo fondo veikloje.

Per pastaruosius metus DEMYC rengiamuose seminaruose bei susitikimuose dažniausiai nagrinėtos temos apėmė Rytų–Vakarų santykių vystymą, saugumo ir stabilumo Europoje politiką, Europos integracijos ir plėtros, rinkos ekonomikos ir užimtumo, žmogaus ir pilietinių teisių klausimus.

2001-aisiais DEMYC kongreso Prahoje metu buvo pakoreguota bendrijos konstitucija, kurioje šiuo metu išskirtinis dėmesys teikiamas jaunųjų politikų ugdymui, mokymams, politinių kampanijų inicijavimui bei bendradarbiavimo tarp narių organizacijų stiprinimui. Savo veikla DEMYC ir siekia įgyvendinti šiuos tikslus.

DEMYC vadovauja valdyba, kurią sudaro pirmininkas, jo pavaduotojas, septyni vicepirmininkai ir generalinis sekretorius. Valdyba yra renkama DEMYC kongrese, kuris vyksta kas dvejus metus.

Kongresas priima politinius sprendimus ir nustato organizacijos veiklos prioritetus. Pirmininkų konferencija laikoma didžiausiu politiniu įvykiu ir yra rengiama vieną kartą tarp dviejų kongresų. Visus politinius klausimus, susijusius su vidiniais organizacijos pokyčiais, politinių rezoliucijų priėmimu, atities veiklos planų sudarymu, sprendžia vykdomasis komitetas, kuris renkasi du kartus per metus. Kasmet DEMYC rengia nemažai seminarų bei savaitę trunkančius mokymus Europos jaunimo centre (Budapešte arba Strasbūre) bendradarbiaujant su Europos taryba (*Council of Europe*).

Be to, organizacija rengia nemažai mokomųjų vizitų, kurie suteikia galimybę iš arčiau susipažinti su lankoma organizacija bei šalimi.

Kasdien administracinė DEMYC veikla ir parengiamieji darbai vyksta DEMYC biure Kopenhagoje, už juos atsakingas biuro vadovas.

Žvelgiant į DEMYC veiklą pasauliniu mastu, svarbu paminėti, kad ši organizacija paskatino Tarptautines jaunųjų demokratų sąjungos (*International Young Democrat Union* – IYDU) susikūrimą, taip užtikrindama pastovius ryšius tarp dešiniųjų ir centro dešiniųjų partijų visame pasaulyje.

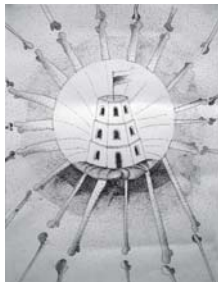
DEMYC ir JKL

1993 metais įsteigus JKL, DEMYC buvo vienintelė rimta ir seniai veikianti Europoje dešiniojo jaunimo organizacija. Jau po pirmosios JKL vasaros stovyklos Anykščiuose buvo nuspręsta kreiptis į DEMYC. 1995 metų spalį į DEMYC susirinkimą Bratislavoje nuvyko tuometinis JKL tarptautinis sekretorius Giedrius Karsokas ir išteikė prašymą priimti JKL į šią organizaciją.

1996 metų balandį Norvegijoje vykusiame vykdomojo komiteto posėdyje buvo nuspręsta suteikti JKL asocijuotos DEMYC'o narės statusą, o 1998 metų gegužės mėnesį Varšuvoje vykusio DEMYC susirinkimo metu JKL tapo pilnateisiu nare.

1999 metų gegužę Paryžiuje vykusi DEMYC kongreso metu šios organizacijos vicepirmininku buvo išrinktas JKL tarptautinis sekretorius Mantvydas Juozapavičius, kuris 2001 metų kongreso Prahoje metu buvo perrinktas kitai dviejų metų kadencijai. 2003 metų rugsėjį JKL surengto XX-ojo DEMYC kongreso, vykusio Lietuvos Respublikos Seime, metu DEMYC vicepirmininke išrinkta JKL tarptautinė sekretorė Giedrė Uzdlaitė.

Vilnius – tolerantiškiausias miestas

Mantas Uosis

Bendradarbiaujant su pilietinės akcijos „Nuteskime tolerancijos kelia kartu!“ organizatoriumi – „Tarptautine komisija bei sovietinio okupacinių režimų nusikaltimams Lietuvoje įvertinti“, lapkričio 16 d. „Tolerancijos centre“ (Naugarduko g. 10/2) buvo užbaigta daug renginių Tarptautinei tolerancijos dienai paminėti.

Pažymint šią dieną, Jaunųjų konservatorių lyga, VšĮ „Demokratinės politikos institutas“ ir VšĮ „Rafaelis“ surengė konkursą „Vilnius – to-

lerantiškiausias miestas“, skatinantį jaunimą atkreipti dėmesį į tautines bendruomenes Vilniaus mieste. Geriausi konkursui atsiųsti darbai savaite buvo eksponuojami jau minėtame „Tolerancijos centre“, kur parodos uždarymo dieną – lapkričio 16-ąją surengta konferencija „Tautinių mažumų indėlis į Vilniaus kultūrą“.

Konferencijoje Agnė Šiušaitė nagrinėjo tautinių mažumų, bendruomenių gyvenimo Vilniuje istorinius aspektus, indėlį į Vilniaus, kaip kultūros ir tautų branduolio šalyje, vystymąsi ir plėtotę. Markas Zingeris Sostinę apibūdino kaip terpe, savyje jungiančią be galo skirtingus ir vieni kitus papildančius žmones. Ronaldas Račinskas aptarė tolerancijos vietą šiuolaikinio žmogaus gyvenime. Formaliąją konferencijos dalį vainikavo dr. Marijos Krupovės atliekamos „Vilniaus dainos“ baltarusių, čigonų, ji-

„Konferencijoje dalyvavo J. Šernas (nuotraukos centre), paskelbtas kaip Tolerantiškiausias 2003 metų žmogus, vienintelis išlikęs gyvas po 1991 m. tragiskų įvykių Medininkų pasienio poste. E. Zingeris: „Tegul bus visi tokie tolerantiški žmonės kaip Šernas. Į žmonių nuogaštavimus, esą jei nei holokaustas, žydams būtume valę batūs – jis atsakė taip, – valyčiau bet kam batūs, jei dėl to būtų išgelbėtos nekaltų žmonių gyvybės“

diš, karaimų, lenkų, totorių kalbomis ir tuoj po to vykęs piešinių konkurso nugalėtojų apdovanojimas. Simbolinės dovanos buvo įteiktos visiems konkurse dalyvavusiems ir parodą patekusių darbų autoriams.

Tarptautinė tolerancijos diena

minima nuo 1995-ųjų UNESCO iniciatyva. Šią dieną skatinama atkreipti visuomenės dėmesį į skirtingų nuomonių, tautybių, etninių ar socialinių grupių toleranciją. Įvairiose šalyse organizuojami renginiai, skirti ugdyti toleranciją, pakantumą, gebėjimą suprasti kitus.

Mokinių darbai buvo eksponuojami „Tolerancijos centre“

Kaip JKL po skyrius važinėjo...

Radvilė Morkūnaitė

Bendravimas – vienas iš didžiausių banginių, ant kurių laikosi organizacija. Be galo svarbu vieniems kitus išgirsti, pasidalyti idėjomis, išsipasakoti lūkesčius. Būtent todėl gimė puiki iniciatyva – JKL tarybos ir valdybos turnė po esamus ir būsimus skyrius visoje Lietuvoje.

Savaigaliniai važinėjami, prasi-dėję lapkričio mėnesį, sėkmingai tęsėsi gruodį. Lankant skyrius išaiskėjo tam tikri skirtumai, kurie priklausau nuo geografinės padėties, miestų dydžio, jaunimo aktyvumo ir pan. Todėl ir skyrių veikla negali būti vienoda. Štai, pavyzdžiui, Trakų, Aukštadvario rajonuose buvo paminėta opi problema – santykiai su tautinėmis mažumomis, ypač lenkais. Galbūt JKL tikslas šiame regione galėtų būti dialogo ir bendradarbiavimo tarp lietuvių ir kitų tautybių žmonių skatinimas. Didesniuose miestuose – Kaune, Klaipėdoje, Panevėžyje – kitos aktualijos. JKL ten randa kitų veiklos sričių, tai ir aktyvesnis bendradarbiavimas su TS, su kitomis jaunimo organizacijomis, įvairių

renginių organizavimas miesto bendruomenėi.

Manau, kad mažesni miestai turi puikią galimybę į JKL pritraukti daug jaunų žmonių. Puikus pavyzdys Zanavykų (Šakių) skyrius. Pagal gyventojų ir JKL narių skaičių, proporcijos galėtų pavydėti net Vilnius. Jaunimui reikia užimtumo, o nevyriausybės organizacijos kaip tik ta vieta, kur jie gali praleisti savo laisvalaikį, prisidėti prie bendruomenės ugdymo, realizuoti save, tuo pačiu ir tobulėti.

JKL stipriai plečiasi ir jau yra 20 skyrių (įskaitant iniciatyvines grupes), su dideliu entuziazmu į veiklą įsijungia Utena, Anykščiai, Pasvalys, Kuršėnai, Raseiniai. Dažnai skyrių veikla sutrinka keičiantis kartoms, t. y. kuomet baigė mokyklas nariai išvažiuoja studijuoti į didžiuosius miestus – ypač tai akcentavo Radvilė, prisidėti prie bendruomenės ugdymo, realizuoti save, tuo pačiu ir tobulėti.

JKL stipriai plečiasi ir jau yra 20 skyrių (įskaitant iniciatyvines grupes), su dideliu entuziazmu į veiklą įsijungia Utena, Anykščiai, Pasvalys, Kuršėnai, Raseiniai. Dažnai skyrių veikla sutrinka keičiantis kartoms, t. y. kuomet baigė mokyklas nariai išvažiuoja studijuoti į didžiuosius miestus – ypač tai akcentavo Radvilė, prisidėti prie bendruomenės ugdymo, realizuoti save, tuo pačiu ir tobulėti.

Valdybai ir tarybai neteko nusivilti jkl'iečių svetingumu! Dar koks mėnuo ir nebetilptume į kostiumus. Kai

patamatai kelis stalus nukrautus valgiais ir gėrimais, suprantanti, kad negali vaišintis tik kibiniais ir šampūnu – turi suvartoti viską... Taip tekstų skyriuose praleisti ne po kelias valandas, o mažų mažiausiai po 3 dienas – lyg vestuvėse. Tačiau tokiu būdu kyla tik dar daugiau minčių naujiems renginiams, projektams. Štai išvykus iš Trakų galvoje sukosi vaizdiniai apie pirmąjį tarptautinį jaunųjų baidarininkų čempionatą... Šilalėje – žygis srauniją Jūra. Įdomu, kokius planus galima būtų išsivystyti Anykščiuose, kur vynas liejasi laisvai, ar Alytuje...

Taip bevažinėdamas gali pasijusti labai svarbus, juk ne kiekvieną dieną apie tave rašo vietinė spauda, kviečianti į susitikimą su JKL taryba ir valdyba, juk ne dažnai tenka per dieną apsilankyti trijuose kultūros centruose ir eiti ne per paradinį, o per galinį įėjimą (kažką primena...) ir su didžiausiu entuziazmu bei pasipatus skleisti gerą žiną apie JKL. Atrodo, visko buvo – šaunūs žmonės, malonūs priėmimai, gal tik trūko lizdino 12 metrų ilgio... Vis tik JKL – ne cilinė organizacija.

JKL KAUNO SKYRIAUS NARIŲ MOKYMAI ŠVEICARIJOJE

Arūnas Dabrišius

Šių metų lapkričio 20–21 dienomis, Šveicarijoje esančioje kaimo turizmo sodyboje (Jonavos rajone, o ne tikroji Šveicarijoje), JKL Kauno skyrius organizavo mokymus savo nariams, iš šiuos mokymus atvyko 22 JKL KS nariai. Mokymuose JKL KS nariai įgavo įgūdžių apie projektų rašymą ir įgyvendinimą, taip pat buvo išgeneruota daug saunių idėjų, kurias bandysime realizuoti rašydami bei įgyvendindami projektus. Mokymus vedė KNOPC direktorius Nerijus Šeža ir Kauno Apskritojo stalo pirmininkas Rytis Budrius. Šiuos mokymus surengėme, nes daugelis skyriaus narių nežinojo, kas tai yra projektas. Reikšmingi šie mokymai buvo dar ir tuo, jog skyriaus nariams pavyko dar labiau susibendravti ir užmegzti glaudesnius socialinius ryšius.

Mokymų pradžioje, siekiant glaudesnio susibendravimo, buvo pravaista keletas smagių komandinių žaidimų: buvo sudarytos 2 komandos maždaug po 10 žmonių, reikėjo visai komandai kuo greičiau persikelti į kitą pusę per 3 m aukštyje ištemptą virvę, jos nepaliečiant. Buvo nepaprastai linksmas. Teorinės mokymų dalies metu Nerijus ir Rytis pasikeisdami

aiškino, kas tai yra projektas, kaip ir kur jis turi būti rašomas, kaip jis turi būti planuojamas ir įgyvendinamas bei kitus naudingus dalykus, reikalingus rašant ir įgyvendinant projektus. Teorinę dalį baigus, siekiant išjudinti šiek tiek apatingą publiką, buvo pravaista dar keletas linksmų žaidimų. Na, o atėjus vakarui, kaip ir dera tokiems renginiams prasidėjo linksmybės!!! Visi, kurie netingėjo ir nesidrovėjo ejo į karštą rusišką pirtele pasikaitinti bei vantomis pasiva-noti (paslapčia draugui užduoti). Pasikaitinus reikėjo šaltu alumi atsigalvinti, o atsigėrus šalto alaus kilo noras pašokti ir padainuoti. Rytas daugelį buvo sunkus, bet kaimiškos kiaušienės kvapas išvertė iš lovų beveik visus. Papusrėčiavę mokymus tęsėme toliau: dabar visą teorinę medžiagą apie projektus, kurią buvome gavę vakare, reikėjo praktiškai realizuoti – parašyti projekto paraišką. Buvome suskirstyti į tris projektų rašymo komandas ir turėjome per kelias valandas parašyti paraišką. Paraišus vyko projektų paraiškų pristatymas, galiausiai – viską vainikavo mokymų įvertinimas.

Galima sakyti, Šveicarijoje užgimė genialių idėjų. Laukite rezultatų. Kauniečiai pažada, rezultatai jūsų neapvils.

Ar reikalinga organizacijos nariams motyvacija?

Atkelta iš 2 p.

Išorinė motyvacija – tai išorinio atlygio siekis. Nereikėtų pulti į kraštutinius ir užsiimti populizmu, t. y. dažnai siūlyti nariams vakarėlius su nemokamu alkoholiu. Tai labiau Viktoro Uspaschicho taktika. Tačiau atsakyti vakaronių, stovyklų, ekskursijų ar žygių tikrai neverta, nes tokie susiejimai leidžia geriau pažinti vieniems kitus, skatina bendradarbiavimą ir veiklumą.

Dar vienas labai svarbus elementas, susijęs su išorine motyvacija, yra valdžios poreikis tenkinimas. JKL narys būtų žymiai aktyvesnis, jei matytų realias perspektyvas dalyvauti valdžios

bės valdyme. Jaunimo dalyvavimas aktyvioje politikoje buvo numatytas ir 2004 liepos mėnesį vykusiame valdybos strateginiame susitikime.

Baigdamas norėčiau pažymėti, kad nemanau parašęs šiame straipsnyje kažką tokio, ko nežinotų kiekvienas JKL narys, tačiau jei dar kartą peržiūrėtume savo veiklą ir prie kiekvieno mano išvardyto punkto tvirtai galėtume padėti pliusiuką, manau galėtume sakyti, kad padarėme labai daug, kad organizacija būtų maksimaliai aktyvi, o jaunimas, atėjęs į organizaciją, galėtų save visapusiškai realizuoti.

Jaunųjų konservatorių lyga
Gedimino pr. 15, LT-08121 Vilnius, Lietuva
Tel. (8 ~ 5) 261 57 39. Faksas (8 ~ 5) 261 57 03.
El. paštas info@jkl.lt. www.jkl.lt

Jaunųjų konservatorių lyga

Gedimino pr. 15, LT-08121 Vilnius, Lietuva

Tel. (8 ~ 5) 261 57 39. Faksas (8 ~ 5) 261 57 03.

El. paštas info@jkl.lt. www.jkl.lt

Laikraštįje išskaitytos mintys gali nesutapti su leidėjo mintimis.

Spausdino UAB „Baltijos kopija“, Kareivių g. 13B, LT-09109 Vilnius